

IZ SONČNE ZAMBIJE

OB DESETI OBLETNICI NEODVISNOSTI

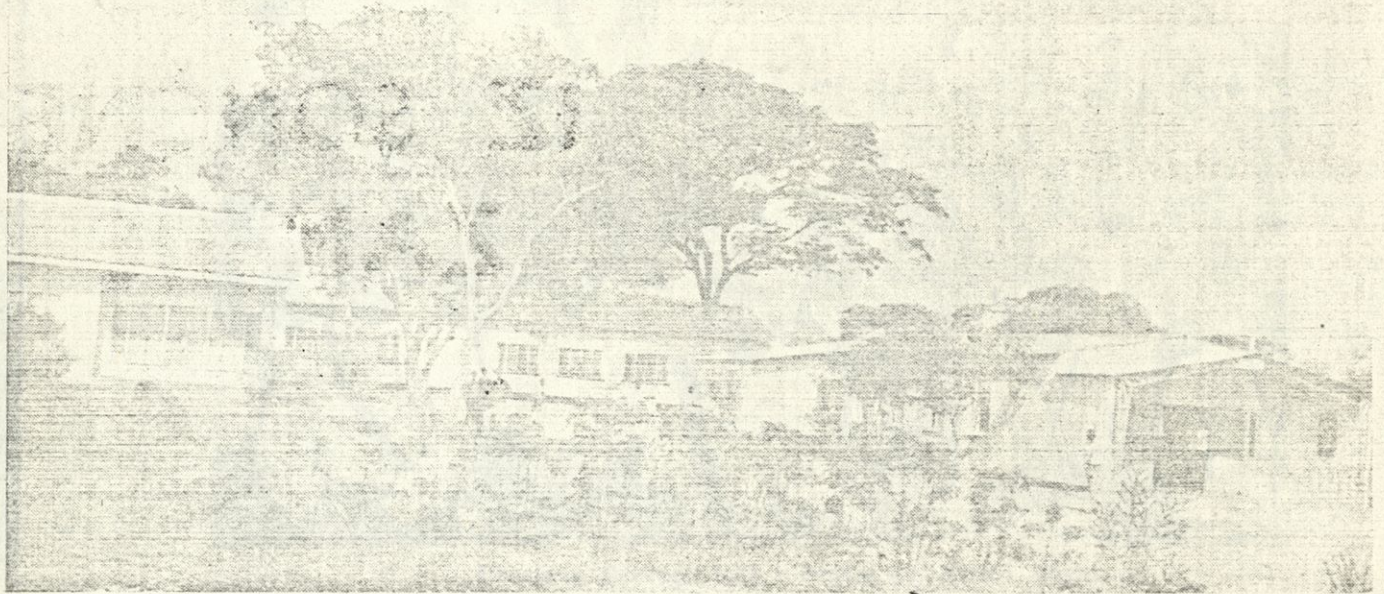


Zambija je še mlada država, 24. okt. je slavila svoj deseti rojstni dan. Predsednik republike je ob tej priložnosti odkril mogočen spomenik svobode (na sliki levo), velike manifestacije pa so bile predvsem na stadionu neodvisnosti, ki je na področju župnije Matero v Lusaki. Nastopilo je 22.000 mladine (del te mladine na sliki spodaj.)

Posebne verske slovesnosti se je udeležila vsa vlada, diplomatski predstavniki in predstavniki vseh ver v Zambiji. V vseh cerkvah smo molili za uspešen razvoj mlade republike.

Zambijski katoliški škofje so ob tej priložnosti izdali posebno pastirsko pismo, v katerem so izrazili svoje čestitke predsedniku, vladi in zambijskemu ljudstvu. Posebno so veseli zaradi tesnega in uspešnega sodelovanja med državno oblastjo in Cerkvijo.





P. Tomažin je dobil novo župnijo CHELSTON v Lusaki. Tam je že deloval p. Rudež, ki se bo kmalu vrnil v Lusako po daljšem oddihu v domovini.

Na sliki: na levi — župnišče v Chelstonu, v sredini socialni center, na desni—dvorana, ki je obenem začasna cerkev. Pred zgradbami bi o. Tomažin rad postavil novo cerkev.

K BOLJ SODOBNEMU DELU

Pastoralno delovanje, kakršno si želi nova pokoncilska misijologija, se v naši lusaški nadškofiji začinja uveljavljati in izpopolnjevati. Vedno pogosteje izražamo željo in zahtevo, da svoje delo moderniziramo, bolj povežemo in dosedanje plitvino poglobimo. To težnjo so zadnja leta prinesli s seboj predvsem novi misijonarji, ki so že prežeti s svežimi pokoncilskimi pogledi na misijonsko — pastoralno delo. Na naših pastoralnih sestankih ter na delovnem področju samem je bilo vedno bolj očitno, da so nekatere tradicionalne metode dela zastarele, neučinkovite in večkrat površne in plitve.

Letos smo naredili korak naprej. Nadškof je imenoval Pastoralni svet, ki naj usmerja in vodi misijonsko—pastoralno delo. Omenjenemu svetu predseduje nadškof sam, po narodnosti pa sta v njem dva domačina, en Američan, en Holanec in kar dva Slovenca, kar je pri tolikih narodnostih v naši nadškofiji omembe vredno.

Pastoralni svet je najprej pripravil pastoralni tečaj, katerega so se udeležili skoraj vsi duhovniki naše nadškofije. Seminar je trajal

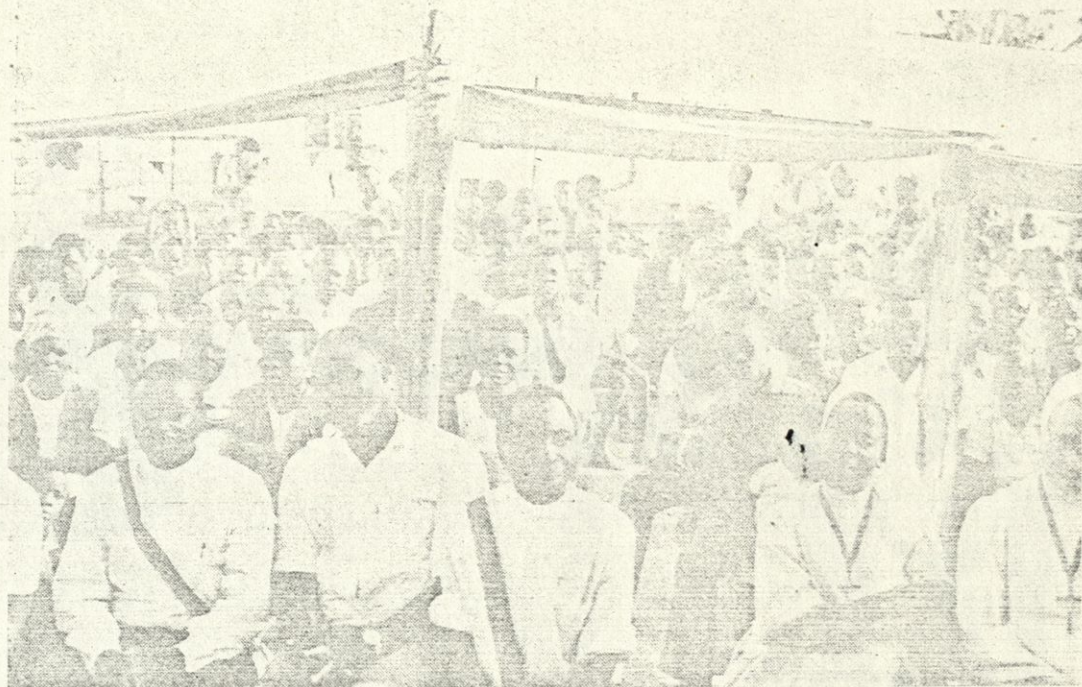
tri dni (4.-7.-nov.) in na njem smo določili smernice in deloma naredili načrt za bodoče pastoralno delo.

Omenim naj le eno, morda najvažnejšo odločitev: mestne in predmestne župnije bomo razdelili na manjša področja, v katerih živi do trideset katol. družin. Podeželske župnije ali—kot jim pravimo—misijoni so že itak sestavljeni iz postojank ali podružnic.

Za boljše umevanje takšne delitve župnij naj omenim sledeče: Težave pri mestnem dušnem pastirstvu so predvsem v tem, da so župnije številčno prevelike. Razen tega se verniki ne prestando selijo s podeželja v mesto, iz enega mesta v drugo in iz ene župnije v drugo. Mnogi kristjani so v veri zelo šibki, duhovnikov pa je vedno manj. Zato so premnogi verniki v župniji nepoznani, tujci, zgubljeni v mestnem vrvežu. Duhovniku dela sicer ne manjka. Ob nedeljah je cerkev polna, ima dve, tri ali štiri maše in ne more vseh spovedati. Tudi med tednom je zaposlen: verski pouk, sestanki, organizacije, obiski družin, pisarna... Kljub temu župnija doseže zelo malo vernih in nevernih.

Zaradi teh in podobnih razlogov smo se odločili, da bomo župnije razdelili na manjša področja, na sekcije, kot jim tu pravimo.

Naj na kratko povem, kako smo pri nas, v župniji Chelston, začeli izvajati ta načrt. Ugledne člane župnijske skupnosti sem sklical na sestanek, jim razložil načrt, ki smo ga predebatirali. Dogovorili smo se, da bo vsak v svojem okolju obiskal vse družine. Tako bomo



Proslava Svetega leta v cerkvi sv. Kizita. Mašo, med katero je bila tudi birma (427 birmancev) smo morali imeti na prostem, pred cerkvijo. Zupnijo sv. Kizita vodi p. J. Mlakar.

ugotovili, kje so naše "razkropljene ovce." Po tem prvem obisku laikov tudi sam obiščem družine na njihovih domovih. Pri obiskih povabimo vse katoličane in katehumene na sestanek, ki ga pripravimo v njihovi sosesčini. Na takšnih sestankih se počasi oblikuje krščanska skupnost: sami si izvolijo svoje krajevne voditelje, imajo tedenske ali dvotedenske sestanke, kar je seveda lepa priložnost za medsebojno spoznavanje, sodelovanje, pomoč in za poglobljanje verskega življenja. V začetku je seveda duhovnik glavni govornik in duša teh sestankov, pozneje pa laični voditelji prevzamejo vodstvo krajevnih skupin. Jasno je, da potrebujemo večje število dobro vzgojenih laičnih voditeljev, to pa je že drugo poglavje našega pastoralnega prizadevanja.

Doslej sem kar zadovoljen. Organizirali smo tri sekcije: dve, ki sta precej oddaljeni od središča župnije in pa severni del župnije. V tem severnem delu se je prej redno udeleževalo verskega življenja le 6 družin, tj. 12 odraslih, na krajevni sestanek pa je prišlo 42 družin, tj. 84 odraslih. Večina (90%) ne prejema zakramentov, ker niso cerkveno poročeni (75%) ali pa so še katehumeni.

Ce nam bo uspelo pritegniti in res pokristjaniti družine, potem je upanje, da se bo krščanstvo utrdilo in bomo imeli tudi domače duhovniške in redovniške poklice. Ce pa ne bomo uspeli, bo krščanstvo plitvo in premnogi bodo kristjani le v krstnih knjigah. Tega se bojimo.

Vsak dan prosim, naj Sv. Duh neprestano veje, oživlja, daje rast, krepi, vžiga.....

Dragi sodelavci, pridružite se tej molitvi!

Vaš

Lovro Tomažin DJ

BRAT DILBER ILIJA,

hrvaški jezuit, je pripravil naši nadškofiji veliko slavje. Predvsem po njegovem vztrajnem prizadevanju je pokrajinsko središče Mumbwa dobilo svojo prvo, veliko in zelo lepo cerkev. Blagoslovitev cerkve, ki jo je gradil br. Dilber, je privabila predstavnike cerkvenih in državnih krogov in veliko množico vernikov. Nekateri smo prvič v življenju videli plese med mašo v cerkvi, predvsem pri darovanju in po obhajilu.

Podjetnemu bratu Iliji iskreno čestitamo in se z njim veselimo.



SLIKI Z DVEH OBISKOV

- G. Janez Klinar, upokojenec, nas je veselo presenetil, ko je priletel v Lusako iz daljne Avstralije. Z bogoslovcem J. Mujdrico (ki študira jezik bamba) sta obiskala narodni park. G. Klinar je obiskal tudi Rim. Iskrena Vam hvala, g. Janez!

ZINKA ROVANSEK

(pred novo cerkvijo v Materu z Mlakarjem in Kokaljem) se je ustavila pri nas ob vrnitvi v Kanado po krajšem misijonarjenju v Keniji. Vabimo jo, naj se še vrne v Afriko.

SVETO LETO

smo slavili v Materu štiri dni s posebnimi prireditvami za mladino, za bolnike in starejše ljudi, za zakonce, pohabljene otroke in s kosilom za najboj revne.

Dva naša fanta sta se prijavila za bogoslovje, dva za maio semenišče, eno dekle pa se je posvetilo Bogu z redovniškimi zaobljubami.

BARICI ROUS

želimo uspeha pri študiju na Višji med. šoli v Zagrebu!

List izdajajo SLOVENSKI ZAMBIJSKI MISIJONARJI Naslov: MATERO CATHOLIC PARISH

P.O. Box 3243

LUSAKA - ZAMBIA - AFRICA

Printed at Teresianum P.O. Box 8067, LUSAKA.